

Kortjakje mooie potpourri Oudhollandse liedjes

JEUGDTHEATER KORTJAKJE

★★★★★

Regisseuse Moniek Merx van MAX. gaat prettig aan de haal met Nederlandse volksliedjes.

DELFT Gelukkig, de schunnige betekenis van het volksliedje *Altijd is Kortjakje ziek* - haar bedlegerigheid zou model staan voor prostitutie - laat regisseuse Moniek Merx links liggen tijdens haar nieuwe grote zaalvoorstelling, getiteld *Kortjakje*. De kindergeest zou voor altijd verpest zijn; lúister daarna nog maar eens naïef naar *Hop Marjanneke, stroop in het kanneke*.

Nee, bij Theatergroep MAX. is Kortjakje (Roosmarijn Luyten) gewoon een moederloos meisje met een broze gezondheid dat door haar vader (Niek van der Horst) voortdurend naar haar witte zitzak wordt verbannen. Daar verveelt ze zich. Dus gaat ze dromen en fantaseren. Over rode laarsjes (voor de regen) en een nieuwe jurk. Van het een komt het ander en voordat ze het weet raakt ze met haar loslopende schaduw (Jef Van Gestel) verdwaald in een zoektocht naar de zon die om curieuze redenen niet meer opkomt.

Onderweg stuit ze op loeders van types: van een snurkende maan tot een egoïstische zeemeermin en van een wrede Blauwbaard tot een eenzame roversdochter. Die sturen haar steeds van het kastje naar de muur. Totdat ze onverwacht met het zingen van haar troostrijke moederlied toch nog de zon bevrijdt uit het ijspaleis van de sneeuwkoningin.

Het is wonderbaarlijk hoe Merx allerlei liedpersonages via een hoop kolder weet te bevrijden uit hun gezongen gevangenis. Zoals Kortjakje eeuwig aan de zondag zit geklonken, wordt het nu gewoon maandag (op de maan). En de duizendpoot uit *In de Maneschijn* hoopt eindelijk op zijn laatste paar schoenen (de rode laarsjes). Van aftelversjes tot *Tikke Takke Tonen*, allerlei Oudhollandse kinderliedjes razen voorbij, veelal in grappige hints of melodische thema's in de op band opgenomen muziek van Joop van Brakel.

Het verhaal raakt daarbij op de achtergrond: Kortjakjes reis met de zitzak als vliegend tapijt heeft een even weinig dwingende logica als *Alice in Wonderland*. Ze valt van het ene avontuur in het andere. Die zijn wel fantas-

tisch vormgegeven. Kortjakjes vader is striptekenaar en hij lijkt een sturende hand te hebben in de magische werelden die via digitale tekenprojecties tot leven komen. Op de schuin oplopende witte vloer en de witte wand gaan bewegende sterrenstelsels naadloos over in kolkende waterwerelden. Op lege canvasborden vliegen vreemde vogels voorbij, kraaiend en krijsend, uit de vrolijke koker van illustrator Mark van Huystee. Soms nemen de acteurs zelf een digitaal tekenbord ter hand om wat lijntjes aan te zetten.

Tijdens die figuratieve verbeelding gaat het er best heftig aan toe: de burcht van Blauwbaard mag getekend zijn, er sijpelt flink bloed onder de plinten door. En alle draken van koninginnen, gemaniëreed gespeeld door René Geerlings, zijn spreekwoordelijk draconisch. De ondergrens van 5 jaar lijkt zonder voorbereidende introducties op school, aan de jonge kant. 7 of 8 jaar is zorgvuldiger. Al zullen jonge tieners ook nog genieten van scheldkanonnades vol 'diepvriezers' en 'komkommerteler'. Zonder verdere dubbelzinnigheid.

Annette Embrechts

Kortjakje door Theatergroep MAX.,
19/9, Theater De Veste, Delft. Tournee
t/m 2/1/11. tgmax.nl

Kortjakje ontmoet tijdens haar zoektocht naar de zon de wrede Blauwbaard.
Foto Joep Lennarts

